

فرهنگی، اجتماعی، ورزشی

صاحب امتیاز و مدیر مسئول:

یونس رنجکش کیسمی

مشاور عالی اجرایی مدیر مسئول :دکتر مهران بازرگانی

سردبیر : ایمان رنجکش

گروه صفحه آرایی:منیره خجسته حال – الهه رنجکش

« مندرجات لزوما برتابنده دیدگاه روزنامه نیست »

عادلی:سه کشور اروپایی نمی‌توانند

در خواست اسنپ بگ کنند

مذاکره ایران با آمریکا برای طرفین برد—برد است باید از تصمیمات هیجانی خودداری کرد

محمد حسین عادلی درباره اثرات فعال شدن اسنپ‌بگ گفت: اولا کشور باید با تمام قوا برای جلوگیری از اجرای اسنپ‌بگ تلاش کند و با ائتلاف با کشورهای دیگر عدم اجرایی بودن اسنپ‌بک را قویا گوشزد کند و نگذارد در اجرای آن اجماع به وجود آید.
نیلوفر مولایی: با ارسال نامه سه کشور اروپایی طرف برجام به شورای امنیت سازمان ملل متحد و در خواست آنان برای آغاز فرایند اسنپ‌بک یا بازگشت قطعنامه‌های تحریمی علیه ایران تحت فصل هفتم منشور ملل متحد، نگاه‌ها به سمت نیویورک و سازمان ملل چرخیده است که چه تصمیمی گرفته می‌شود. آیا مکانیسم ماشه فعال خواهد شد یا روسیه و چین می‌توانند نقش تعیین کننده‌ای داشته باشند؟

در همین راستا، سید محمدحسین عادلی، سیاستمدار و سفیر پیشین ایران در کانادا و ژاپن، در گفت‌وگویی با خبرگزاری خبرنگرانین، درباره اقدام سه کشور اروپایی برای درخواست اسنپ‌بگ گفت: قبل از هر چیز باید گفت که نوشتن نامه توسط سه کشور اروپایی به شورای امنیت و درخواست فعال کردن اسنپ‌بگ، دارای حداقل دو اشکال عمده است؛ یکی اشکال ماهوی و دیگر اشکال شکلی.

وی با اشاره به این اشکالات گفت: موضوع اسنپ‌بک در بندهای ۳۶ و ۳۷ منی برجام تحت عنوان مکانیزم حل اختلاف آمده است. بر اساس این بندها، یکی از مشارکت‌کنندگان می‌تواند از عدم اجرای تعهدات به طور فاحش توسط مشارکت‌کننده دیگر موضوع اسنپ‌بک را به جریان بی‌اندازد. در اینجا نکته مهم این است که مشارکت‌کننده‌ای که خود به تعهدات خویش عمل نکرده و به طور فاحش تعهدات خود را نقض کرده، نمی‌تواند از طرف یا مشارکت‌کننده دیگر شکایت کرده و درخواست بازگشت به شرایط قبل یا اسنپ‌بک را بکند.

سه کشور اروپایی نمی‌توانند درخواست اسنپ‌بگ کنند

عادلی تأکید کرد: در اینجا چون سه کشور اروپایی خود ناقض تعهدات خود در برجام بوده‌اند و موافقی بر خلاف برجام و قطعنامه ۲۳۳۱ و منشور ملل متحد اتخاذ کرده‌اند، نمی‌توانند درخواست اسنپ‌بگ کنند. ایران قبلاً مراتب نقض تعهدات اروپایی‌ها را به شورا اطلاع داده است. بنابراین اروپایی‌ها در جایگاهی نیستند که از ایران شکایت کنند؛ در حالی که خودشان تعهدات برجام خود را زیر پا گذاشته‌اند.

وی با بیان اینکه اشکال دوم اشکال شکلی است، خاطرنشان کرد: بر طبق نص صریح بندهای برجام و مواد ذی‌ربط قطعنامه ۲۳۳۱ از جمله ماده ۱۰، مشارکت‌کننده شاکي باید شکایت خود را ابتدا به کمیته مشترک پیش‌بینی شده در متن برجام بدهد و سپس در صورت حل نشدن موضوع، مراتب به کمیته وزرای خارجه و سپس شورای دآوری ارجاع شود و در پایان شاکي می‌تواند اعلام کند چون طرف مقابل به تعهدات خود عمل نکرده، او هم به تعهدات خود عمل نمی‌کند.

عادلی ادامه داد: در عین حال می‌تواند مراتب را به شورای امنیت اعلام کند. شورا هم باید مراحل را طی کند که در مواد ۱۰، ۱۱ و ۱۲ قطعنامه ۲۳۳۱ آمده است. و اگر در پایان ۳۰ روز از تاریخ اعلام به شورای امنیت طرفین توافق نکردند، آنگاه وضعیت به شرایط قبل از برجام برمی‌گردد مگر اینکه شورای امنیت تصمیم دیگری بگیرد. ولی مهم‌تر این است که اساساً شرط شاکي بودن این است که تدارنده‌اعادلی:سه کشور اروپایی نمی‌توانند درخواست اسنپ بگ کنند/ مذاکره ایران با آمریکا برای طرفین برد-برد است/ باید از تصمیمات هیجانی خودداری کرد
روسیه و چین باید اعلام کنند که اسنپ‌بک با توجه به دو اشکال فوق غیرقابل اجرا است

سفیر سابق ایران در کانادا با اشاره به احتمالات پس از ارسال نامه سه کشور اروپایی به شورای امنیت گفت: اول اینکه شورای امنیت باید با توجه به مخدوش بودن اشکار اروپایی‌ها به عنوان مشارکت‌کننده در برجام، موضوع درخواست آنها برای اجرای اسنپ‌بک را مبهم و غیرقابل اجرا اعلام نماید. دوم اینکه دیگر اعضای برجام مانند روسیه و چین باید اعلام کنند که اسنپ‌بک با توجه به دو اشکال فوق غیرقابل اجرا است و آنها نمی‌توانند آن را اجرا کنند. سوم اینکه وزارت امور خارجه با تبیین مسائل فوق برای اعضای غیر دائمی شورای امنیت نظیر الجزایر و پاکستان، دینامرک و سایر کشورها بخواهد که آنها نیز اعلام کنند که اجرای اسنپ‌بک را ممکن و میسر نمی‌دانند.وی گفت: سوم وزارت خارجه ایران باید از سازمان‌هایی که در آنها عضویت دارد نظیر سازمان شانگهای، اوک، دی هشت و سایر کشورهای دوست نظیر ترکیه و کشورهای همسایه عرب درخواست کند موضع خود را در خصوص اجرای نبودن اسنپ‌بک اعلام کنند. در این صورت طبق نص صریح برجام و ماده ۱۲ قطعنامه ۲۳۳۱ که گفته است تحریرها برمی‌گردد مگر اینکه شورا تصمیم اتخاذ کند. مثلاً تصمیم بگیرد که طرف‌های برجام از جمله آمریکا با هم مذاکره کنند و به تعهدات خود به برجام برگردند. در این صورت زمان ده‌ساله برجام منقضی می‌شود ولی طبق دستور جدید شورا مذاکرات بین طرف‌ها باید ادامه پیدا کند.

کشور باید با تمام قوا برای جلوگیری از اجرای اسنپ‌بک تلاش کند
عادلی درباره اثرات فعال شدن اسنپ‌بک تصریح کرد: اولا کشور باید با تمام قوا برای جلوگیری از اجرای اسنپ‌بک تلاش کند و با ائتلاف با کشورهای دیگر عدم اجرایی بودن اسنپ‌بک را قویا گوشزد کند و نگذارد در اجرای آن اجماع به وجود آید. ثانیاً اعلام کند که اسنپ‌بک اقدامی است که به دیپلماسی ضربه سنگینی می‌زند و انگیزه مذاکرات را از بین می‌برد. اثر اسنپ‌بک هم اقتصادی و هم امنیتی می‌تواند باشد و برای کشور خوب نیست و می‌تواند تبعات بدی داشته باشد. ایران الان هم آماده مذاکره با آمریکا است

این چهره سیاسی درباره پاسخ و اقدام تهران به این اقدام بیان کرد:البته دستگاه‌های مسوول در این مورد با داشتن اطلاعات کافی تصمیم‌گیری خواهند کرد. یک گزینه این است که می‌توانند پاسخ عکس‌العملی بدهند و گزینه دیگر اینکه می‌توانند با اقتدار سیاست خود را نسبت به دیپلماسی حفظ کنند. باید از تصمیمات هیجانی خودداری کرد و باید اجازه داد دستگاه‌های مسوول تصمیم درست و عقلایی بگیرند.وی درباره احتمال مذاکره ایران و آمریکا گفت: چرا احتمال نداشته باشد؟ استنباط من از موضع‌گیری‌های دولت این است که الان هم آماده مذاکره با آمریکا است. بنده مذاکره با آمریکا را برد-برد برای طرفین می‌دانم. به گمان من اسرائیل وقتی متوجه شد که مذاکرات ایران و آمریکا در حال پیشرفت است، به آمریکا فشار آورد که با اجازه حمله به ایران بدهد و خود نیز به آن کمک کند.
عادلی تأکید کرد: بسیاری از تحلیل‌گران از جمله تحلیل‌گران آمریکایی معتقدند که آمریکا منافع اسرائیل را بر منافع خودش مقدم می‌دارد و شمار ترامپ «اول منافع آمریکا» جای خود را به «اول منافع اسرائیل» داده بود. امیدواریم که با درایت امور خارجه کشورمان مذاکرات با آمریکا به شیوه‌ای مناسب و موثر انجام شود و منافع

رئیس‌جمهور ارتقاء سطح روابط با کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای را از اهداف سفر به چین و حضور در این اجلاس برشمرد و گفت: اجلاس شانگهای فرصت بسیار مهم و مناسبی برای تقویت چند جانبه‌گرایی و تعاملات منطقه‌ای با کشورها است.

به گزارش خبرنگار سیاسی ایرنا، «مسعود پزشکیان» یکشنبه(۹ شهریورماه) در فرودگاه مهرآباد تهران و پیش از عزیمت به چین برای حضور در اجلاس شانگهای اظهار داشت: کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای نزدیک به ۲.۵ میلیارد جمعیت جهان را تشکیل می دهند و بیش از ۴۰ درصد اقتصاد جهان در چارچوب این سازمان گنجانده شده است.

رئیس جمهور با بیان اینکه این اجلاس قطعاً تلاشی برای تقویت همکاری ها در راستای چندجانبه گرایی و مقابله با یکجانبه گرایی و تمامیت خواهی است که توسط آمریکا و برخی از کشورهای اروپایی در دنیا شکل گرفته، افزود: در چنین اجلاسی می توان سطح ارتباط با کشورهای عضو و سایر

فلاح‌پیشه: مردم در حال پرداخت هزینه‌هایی هستند که تندرورها ایجاد می‌کنند طرح‌های خروج از NPT و بستن تنگه هر مز فرقی با طرح هایی که نتانیاهو مطرح می‌کند

یک تحلیلگر مسائل سیاسی گفت: مردم ایران در حال پرداخت هزینه‌هایی هستند که تندرورها ایجاد می‌کنند.
فلاح‌پیشه گفت: جریانی در مجلس با روزنامه اعتماد را در ادامه میخوانید؛
فلاح‌تپیشه گفت: جریانی در مجالس یازدهم و هوزدهم شکل گرفت که عملکرد آنها به زیان منافع ملی ایرانیان تمام شد. امروز هم موضوع خروج از NPT را مطرح می‌کنند که اولاً نشان‌دهنده نوعی بی‌عملی و دررانی ادامه جریانی است که رفتارها و تصمیماتشان نتیجه‌ای جز خسارت برای ایران نداشته است.

وی تأکید کرد: اساس کار دیپلماسی شکل دادن به ابتکاراتی است که مانع از تضعیف منافع ملی شود. دیدیم تنها نتیجه‌ای که از برخی رفتارهای تندرورها در مجلس شکل گرفت، قفل کردن و ایجاد بن‌بست در پرونده‌های مختلف (از جمله پرونده هسته ای) بود. آخرین نمونه این نوع بن‌بست‌ها دیپلماتیک، قطع ارتباط با آژانس و پس از آن تلاش برای خروج از NPT و حتی بستن تنگه هرمز است.

او اظهار داشت: مردم ایران در حال پرداخت هزینه‌هایی هستند که تندرورها

فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد ابزار اصلی شورای امنیت برای حفظ صلح جهانی است، اما اعمال آن پیامدهای عمیق سیاسی و اقتصادی برای کشورها به همراه دارد. این گزارش، کشورهایی مانند عراق، لیبی، و کره شمالی را که تحت فصل هفتم قرار گرفته‌اند، بررسی کرده و سرنوشت آن‌ها، دلایل اعمال تحریم‌ها و تأثیرات اقتصادی و سیاسی موثر بر آنها را تحلیل می‌کند.

خبرانلاین – رسول سلیمی: فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد مشروع فردی یا جمعی را به رسمیت نمی‌شناسد، اما اقدامات باید به شورای امنیت داده شود. این کشور ۲۹ شورای امنیت را موظف کند تا تهدیدات را تشخیص دهد، و ماده ۴۱ اقدامات غیرنظامی مانند تحریم‌های اقتصادی، بین‌المللی اعمال کند. این فصل، که پس از ناکامی جامعه ملل در جلوگیری از جنگ جهانی دوم تدوین شد، به‌عنوان ابزار اصلی شورای امنیت برای اجرای تعهدات بین‌المللی شناخته می‌شود. با این حال، اعمال فصل هفتم اغلب با پیامدهای پیچیده‌ای از جمله فروپاشی اقتصادی، بی‌ثباتی سیاسی، و نقض حقوق بشر همراه بوده است.

فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد: چارچوب حقوقی و کارکرد
همانطور که ذکر شد فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد (مواد ۳۹–۵۱) به شورای امنیت اختیار می‌دهد تا تهدیدات علیه صلح، نقض صلح، یا اعمال تجاوزکارانه را شناسایی کرده و اقدامات لازم را برای رفع آن‌ها اعمال کند. ماده ۲۹ شورای امنیت از موظف کند تا تهدیدات را تشخیص دهد، و ماده ۴۱ اقدامات غیرنظامی مانند تحریم‌های اقتصادی، قطع روابط دیپلماتیک، و محدودیت‌های ارتباطی را پیش‌بینی می‌کند. در صورت ناکافی بودن این اقدامات، ماده ۴۲ اجازه استفاده از نیروی نظامی را می‌دهد.

این فصل پس از ناکامی جامعه ملل در اجرای تصمیمات الزام‌آور طراحی شد تا شورای امنیت بتواند به‌صورت قطع عمل کند. ماده ۵۱ حق دفاع مشروع فردی یا جمعی را به رسمیت می‌شناسد، اما اقدامات باید به شورای امنیت گزارش شوند. تا سال ۲۰۲۵، شورای امنیت ۱۴ رژیم تحریم، تحت فصل هفتم را اعمال کرده است، از جمله علیه کشورهای مانند عراق، لیبی، کره شمالی، و سودان. این رژیم‌ها شامل تحریم‌های اقتصادی، تسلیحاتی، و محدودیت‌های سیاسی بوده و گاه با مداخله نظامی همراه شده است.

فصل هفتم به‌عنوان ابزاری برای حفظ صلح جهانی طراحی شده، اما کاربرد آن اغلب به دلیل ملاحظات سیاسی اعضای دائم شورای امنیت (آمریکا، چین، روسیه، بریتانیا، و فرانسه) با انتقاد مواجه بوده است. تصمیم‌گیری‌ها به شدت تحت تأثیر منافع ملی این اعضا قرار دارد، که می‌تواند به اعمال تبعیض‌آمیز یا ناکارآمد منجر شود. برای مثال، وتوی چین و روسیه در مورد سوریه در سال‌های ۲۰۱۱–۲۰۱۴ مانع از اقدامات فصل هفتم شد، ۶۸۷ شرایط آتش‌بس و بررسی‌های تسلیحاتی را اعمال کرد. در سال ۲۰۰۳، قطعنامه ۱۴۴۱ به دلیل عدم همکاری عراق با بازرسان تسلیحاتی، زمینه‌ساز حمله آمریکا و متحدانش شد. تحریم‌های دهه ۱۹۹۰ اقتصاد عراق را ویران کرد. گزارش یونیسف در سال ۱۹۹۹ نشان داد که نرخ مرگ‌ومیر کودکان زیر پنج سال از ۵۶ در ۱۰۰۰ به ۱۰۰۰ تولد در ۱۹۹۰ و ۱۳۱ در ۱۹۹۹ افزایش یافت. تولید ناخالص داخلی (GDP) عراق از ۶۶ میلیارد دلار در ۱۹۸۹ به ۱۲۸ میلیارد دلار در ۱۹۹۶ کاهش یافت. این در حالی است که برنامه «هفت در برابر غدا» (قطعنامه ۸۹۶، ۱۹۹۵) تا حدی کمک کرد، اما سومودیریت و فساد اثرات آن را محدود نمود.

کشورها را ارتقاء داد. همچنین در این اجلاس اعضای اصلی و اعضای ناظر حاضر خواهند شد و گفت و گوهایی با حضور روسای جمهور و نخست وزيران شرکت کننده در این اجلاس در راستای تقویت همکاری ها انجام

ایجاد می‌کنند. فلاح‌تپیشه گفت: وقتی ترامپ و نزدیکان او از اظهار نظرلی در داخل ایران برای توجیه حمله به تاسیسات هسته‌ای ایران استفاده می‌کنند یعنی دشمنان ایران در حال بهانه‌تراشی برای سیاست‌های تحریمی و جنگ

در ادامه تحریم‌ها و مداخله ۲۰۰۳ به سقوط رژیم صدام حسین منجر شد، اما بی‌ثباتی سیاسی، ظهور گروه‌های شبه‌نظامی مانند داعش، و درگیری‌های فرقه‌ای را به دنبال داشت. گزارش سازمان ملل در سال ۲۰۱۵، از آوارگی ۲۰۲ میلیون نفر در عراق خبر داد. از سوی دیگر حمله به کویت نقض آشکار ماده ۲ منشور (ممنوعیت استفاده از زور) بود، که شورای امنیت را به اعمال تحریم‌ها و سپس مداخله نظامی واداشت. این در حالی است که تحریم‌های عراق نمونه‌ای از ابزارهایی هستند که به غیرنظامیان آسیب رساندند. استفاده از فصل هفتم بدون توجه به پیامدهای انسانی، مانند مرگ ۵۰۰۰۰۰ کودک (یونیسف، ۱۹۹۹)، انتقادات گسترده‌ای را برانگیخت. از این رو مداخله ۲۰۰۳، که بدون اجماع کامل شورای امنیت انجام شد، نشان‌دهنده سوءاستفاده از فصل هفتم توسط قدرت‌های غربی بود. این امر به کاهش مشروعیت شورای امنیت و بی‌ثباتی طولانی‌مدت در عراق منجر شد.

۲. لیبی: از تحریم به مداخله نظامی
لیبی در سال ۱۹۹۲ پس از بمب‌گذاری پرواز ۱۰۳ پان آمریکن تحت قطعنامه ۷۳۸ با تحریم‌های تسلیحاتی، هوایی، و دیپلماتیک مواجه شد. در سال ۲۰۱۱ نیز به دنبال سرکوب اعتراضات توسط رژیم قذافی، قطعنامه ۱۹۷۳ تحت فصل هفتم مداخله نظامی ناتو را برای حفاظت از غیرنظامیان مجاز کرد. تحریم‌های ۱۹۹۲ صادرات نفت لیبی را کاهش داد و GDP این کشور از ۱۳۰.۷ میلیارد دلار در ۱۹۹۰ به ۲۷.۵ میلیارد دلار در ۱۹۹۸ افت کرد. در ادامه مداخله ۲۰۱۱ زیرساخت‌های نفتی را تخریب کرد و تولید نفت از ۱.۶ میلیون بشکه در روز به ۳۰۰۰۰ بشکه کاهش یافت. در نتیجه مداخله ۲۰۱۱ به سقوط قذافی منجر شد، اما لیبی به هرج‌ومرج سیاسی و درگیری‌های قبیله‌ای فرو رفت. گزارش سازمان ملل در سال ۲۰۲۰، از وجود ۳۰۰۰۰۰ آواره داخلی و ادامه درگیری‌ها خبر داده است. از سوی دیگر بمب‌گذاری ۱۹۸۸ و سرکوب اعتراضات ۲۰۱۱ به‌عنوان تهدید علیه صلح بین‌المللی شناسایی شد، که تحریم‌ها و سپس مداخله نظامی را توجیه کرد. مداخله ناتو در لیبی، که تحت عنوان «حفاظت از غیرنظامیان» انجام شد، به دلیل فقدان برنامه بازسازی پس از جنگ مورد انتقاد قرار گرفت. گسترش درگیری‌ها و ظهور گروه‌های مسلح نشان‌دهنده محدودیت‌های فصل هفتم در مدیریت پیامدهای مداخله است. این مداخله همچنین به دلیل سوءاستفاده از قطعنامه ۱۹۷۳ توسط ناتو، که فراتر از مأموریت حفاظت از غیرنظامیان عمل کرد، مشروعیت شورای امنیت را تضعیف نمود.

۳. کره شمالی: تحریم‌های مداوم
کره شمالی از سال ۲۰۰۶ پس از آزمایش‌های هسته‌ای، تحت قطعنامه‌های ۱۷۱۸، ۱۸۷۴، و ۲۳۷۵ با تحریم‌های شدید اقتصادی و تسلیحاتی مواجه شد. این تحریم‌ها شامل ممنوعیت صادرات زغال‌سنگ، آهن، و منسوجات، و محدودیت‌های بانکی بود. گزارش بانک کره در سال ۲۰۲۳ نشان داد که GDP کره شمالی از ۲۳.۴ میلیارد دلار در ۲۰۱۶ به ۲۸.۷ میلیارد دلار در ۲۰۲۲ کاهش یافت. تجارت خارجی این کشور ۸۰٪ افت کرد و سوءتغذیه مزمن ۴۳٪ کودکان زیر پنج سال را تحت تأثیر قرار داده است (یونیسف، ۲۰۲۴). تحریم‌ها رژیم کیم جونگ اون را منزوی تر کرد، اما به جای تغییر

چاپ : شرکت چاپ و نشر شاخه سبز

نشانی دفتر مرکزی : برشت خیابان سعدی، کوچه پورنقاشیان

بن بست سوم، پلاک ۸۸، طبقه سوم

نشانی دفتر تهران : خ مطهری ابتدای سپهرودی جنوبی ک زاهدان پ ۸ واحد یک

کدپستی : ۱۵۲۸۷۶۳۸۱۳

تلفن : ۰۲۳۲۴۳۶۳۴-۰۱۳ * همراه : ۰۹۱۱۸۲۳۳۲۵-۰

فاکس : ۰۲۳۲۴۵۷۰۰-۰۱۳ * کد پستی: ۰۱۵۳۶۵۶۳۱

moeendaily@yahoo.com

پزشکیان: اجلاس شانگهای فرصت مهمی برای تقویت چند جانبه گرایی و تعاملات منطقه‌ای است

خواهد شد.

پزشکیان یادآور شد: این گفت وگوها فرصت بسیار مناسب و مهمی است که نگاه‌های خود را در سطوح علمی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و امنیتی به

یکدیگر نزدیک کرده و به هم کمک کنیم.

رئیس جمهور با تأکید بر اینکه اجلاس سران شانگهای سبب ارتقاء سطح تعاملات در بخش‌های مختلف بین کشورهای عضو و ناظر خواهد شد، تصریح کرد: در این اجلاس دیدارها و گفت و گوهایی نیز با رئیس جمهور چین و مقامات سایر کشورهای حاضر در اجلاس برنامه ریزی شده و انجام خواهد شد. پزشکیان خاطرنشان کرد: امیدواریم این گفت و گوها و نشست‌ها برای صلح و امنیت منطقه و دنیا و همچنین توسعه روابط، امنیت و آرامش مردم منطقه و همه کسانی که در این کره خاکی زندگی می‌کنند موثر و مفید باشد.

فلاح‌پیشه: مردم در حال پرداخت هزینه‌هایی هستند که تندرورها ایجاد می‌کنند طرح‌های خروج از NPT و بستن تنگه هر مز فرقی با طرح هایی که نتانیاهو مطرح می‌کند

هستند. در داخل کشور اما جریان تندرو در حال ایجاد این بهانه‌ها برای دشمنان هستند. طرح‌هایی مانند خروج از NPT و بستن تنگه هرمز، تفاوت چندانی با طرح‌هایی ندارد که در تل‌آوی توسط نتانیاهو و همراهانش مطرح می‌شود.

وی تأکید رد: ۸۴ درصد نفتی از تنگه هرمز عبور می‌کند مرتبط با چین و کشورهای شرق آسیاست. ۷ میلیون بشکه نفت در روز به دو کشور هند و چینی می‌رود که دولت‌های ایران دستاورد حضور بریکس و شانگهای را

مدیون این دو کشور هستند. او اظهار داشت: به جای حرکت به سمت طرح‌های بی‌نتیجه باید به بن‌بست بی‌نتیجه بین ایران و آژانس پایان داد. یکی از عوامل این بن‌بست قانون اقدام راهبردی مصوب مجلس است. ایران و آژانس باید بر سر ساز و کاری توافق کنند که بر اساس آن آژانس حقوق NPT ایران را به رسمیت بشناسد و ایران هم زمینه بازرسی‌هایی را فراهم سازد که بر خلاف امنیت ملی ایران نباشد

این کار می‌تواند از جنگ به‌هانه‌زدایی کند. فلاح‌تپیشه گفت: هرگونه مذاکره با کشورهای اروپایی بی‌نتیجه است و باید سراغ حل مشکلات با آمریکا رفت.

خطر از بازگشت قطعنامه‌ها برای ایران

سرنوشت کشورهای که تحت فصل هفتم منشور ملل متحد قطعنامه گرفتند چگونه قطعنامه‌ها لیبی، عراق و سودان را نابود کردند

رفتار، کره شمالی برنامه هسته‌ای خود را گسترش داد که در نتیجه گزارش آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (۲۰۲۵) از افزایش ذخایر پلوتونیوم این کشور خبر داد. آزمایش‌های هسته‌ای به‌عنوان تهدید علیه صلح بین‌المللی شناسایی شد، که تحریم‌های شورای امنیت را توجیه کرد. تحریم‌های کره شمالی نشان‌دهنده ناکارآمدی فصل هفتم در تغییر رفتار رژیم‌های اقتدارگرا است. این تحریم‌ها به غیرنظامیان آسیب رسانده و رژیم را مقاوم‌تر کرد. وضعیت را بدتر فقدان اجماع بین چین و آمریکا در مورد شدت تحریم‌ها، اثربخشی آن‌ها را کاهش داده و نشان‌دهنده محدودیت‌های سیاسی فصل هفتم است.

۴. سودان: تحریم و درگیری‌های داخلی

سودان در سال ۲۰۰۵ به دلیل درگیری‌های دارفور تحت قطعنامه ۱۵۹۱ با تحریم‌های تسلیحاتی و محدودیت‌های مالی علیه افراد دخیل در جنایات جنگی مواجه شد. در سال ۲۰۲۳، قطعنامه ۲۶۱۶ به دلیل درگیری‌های جدید بین ارتش سودان و نیروهای پشتیبانی سریع، تحریم‌های بیشتری اعمال کرد. تحریم‌ها صادرات نفت سودان را مختل کرد و درآمد نفتی از ۵.۸ میلیارد دلار در ۲۰۱۰ به ۱.۲ میلیارد دلار در ۲۰۲۳ کاهش یافت. گزارش سازمان ملل در سال ۲۰۲۴ از قحطی در دارفور و آوارگی ۹ میلیون نفر خبر داد.

در نتیجه، تحریم‌ها به کاهش نفوذ دولت عمر البشیر منجر شد، اما درگیری‌های قبیله‌ای و شبه‌نظامی ادامه یافت. دولت انتقالی سودان در سال ۲۰۲۱ با بی‌ثباتی مواجه شد و کودتای ۲۰۲۳ وضعیت را بدتر کرد. جنایات جنگی در دارفور و نقض حقوق بشر به‌عنوان تهدید علیه صلح شناسایی شد. تحریم‌های سودان نمونه‌ای از «تحریم‌های هوشمند» است که افراد خاص را هدف قرار می‌داد، اما ناکارآمدی در نظارت و اجرا، اثرات آن را محدود کرد. ادامه درگیری‌ها و قحطی نشان‌دهنده ناتوانی فصل هفتم در حل ریشه‌های بحران‌های داخلی است.

تحلیل پیامدهای احتمالی فصل هفتم برای ایران
پیامدهای فصل هفتم بسته به نوع اقدام (تحریم یا مداخله نظامی) و زمینه سیاسی-اقتصادی کشورها متفاوت است. گزارش شورای روابط خارجی (۲۰۲۵) نشان می‌دهد که تحریم‌ها در ۶۰٪ موارد به کاهش تولید ناخالص داخلی (GDP) کشورهای هدف منجر شده‌اند، اما تنها ۲۰٪ موارد رفتار دولت‌ها را تغییر داده‌اند. مداخلات نظامی، مانند عراق و لیبی، اغلب به بی‌ثباتی طولانی‌مدت منجر شده‌اند. تحریم‌ها به کاهش تجارت، سرمایه‌گذاری خارجی، و دسترسی به منابع منجر می‌شوند. برای مثال، عراق و لیبی شاهد کاهش شدید GDP بودند، در حالی که کره شمالی با انزوای اقتصادی مواجه شد. سودان نیز با قحطی و کاهش درآمد نفتی دست‌وپنجه نرم کرد. اما فصل هفتم اغلب به تغییر رژیم (عراق، لیبی) یا انزوای سیاسی (کره شمالی، منجر شده، اما بی‌ثباتی سیاسی و درگیری‌های داخلی را تشدید کرده است. در سودان، تحریم‌ها به تضعیف دولت مرکزی کمک کرد، اما راحل پایداري ارائه نداد. فصل هفتم ابزار قدرتمندی برای شورای امنیت است، اما کاربرد آن به دلیل ملاحظات سیاسی و فقدان بازسازی پس از تحریم یا مداخله، اغلب به نتایج غیرمنتظره منجر شده است. تحریم‌های جامع، مانند مورد عراق، به غیرنظامیان آسیب رسانده و مشروعیت شورای امنیت را تضعیف کرده است. مداخلات نظامی نیز، به دلیل فقدان استراتژی بازسازی، به هرج‌ومرج منجر شده‌اند.

در مجموع فصل هفتم منشور سازمان ملل ابزار اصلی شورای امنیت برای حفظ صلح جهانی است، اما کاربرد آن در کشورهای مانند عراق، لیبی، کره شمالی، و سودان پیامدهای پیچیده‌ای داشته است. تحریم‌ها و مداخلات نظامی اغلب به کاهش GDP، قحطی، و بی‌ثباتی سیاسی منجر شده‌اند، در حالی که اهداف تغییر رفتار یا بازگرداندن صلح به طور کامل محقق نشده است.

کاریكاتور

واکش روسیه به اظهارات سید محمد صدر

سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه در واکنش به گزارش‌های رسانه‌های ایرانی که گفته بودند روسیه پیش از حملات اخیر اسرائیل به ایران، اطلاعاتی را در اختیار این رژیم قرار داده است، گفت: کاملاً روشن است که کسانی که این خبرهای جعلی را پخش کردند و به انتشار چنین اطلاعاتی دامن زدند، نیروهای هستند که نسبت به مسکو و نسبت به تهران دشمنی دارند.

به گزارش تاس ماریا زاکارووا، سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه، گزارش‌ها درمورد اینکه روسیه پیش از حمله اسرائیل به ایران، داده‌های اطلاعاتی را با تل‌آویو به اشتراک گذاشته است، «کاملاً دروغ» خواند و رد کرد.

او تأکید کرد که حمایت مسکو از تهران، عاملی آزاردهنده برای غرب است.

زاکارووا در واکنش به گزارش‌های رسانه‌های ایرانی که گفته بودند روسیه پیش از حملات اخیر اسرائیل به ایران، اطلاعاتی را در اختیار این رژیم قرار داده است، گفت: کاملاً روشن است که کسانی که این خبرهای جعلی را پخش کردند و به انتشار چنین اطلاعاتی دامن زدند، نیروهای هستند که نسبت به مسکو و نسبت به تهران دشمنی دارند. به حال، ما شاهد هستیم که این اخبار جعلی در غرب بزرگنمایی می‌شود.»

او خاطرنشان کرد که چنین اطلاعات نادرستی هر از گاهی مطرح می‌شود و تهران باید این تلاش‌ها را محکوم کند.

وی افزود: «و ما همین ارزیابی اصولی را از سوی ایران مشاهده کرده‌ایم. ما بر این باوریم که این یک کارزار اطلاعات نادرست است که هدف آن تخریب مشارکت راهبردی جامع میان دو کشور دوست است. بعید نیست که یکی از اهداف آن، بی‌اعتبار ساختن حمایت قاطع روسیه از همسایه جنوبی و موشتی در تلاش برای دفاع از حقوق مشروع و منافع ملی باشد.»

زاکارووا تأکید کرد که او اطمینان دارد «این نیروهای مخالف محکوم به شکست هستند». او دیپلمات یادآور شد که در جریان تماس تلفنی اخیر میان روسای جمهور روسیه و ایران، ولادیمیر پوتین و مسعود پزشکیان، دو طرف بار دیگر بر تعهد خود به «استرس همکاری‌های دوجانبه» تأکید کردند.

اخیرا محمد صدر، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام و معاون پیشین وزارت امور خارجه در دولت اصلاحات، گفت که ممکن است «روسیه اطلاعاتی درباره سامانه‌های پدافند هوایی ایران در اختیار اسرائیل قرار داده باشد».

صدر در اظهاراتی که روز اول شهریور ۱۴۰۴ منتشر شد، گفت: «در مورد اینکه چگونه اسرائیل، چه در جنگ اخیر و چه در درگیری‌های قبلی، اطلاعات دقیقی را در مورد مراکز دفاع هوایی ما داشته، تردیده‌ا و سوءظن‌هایی وجود دارد. بر اساس تحلیل من، می‌توانم به شما بگویم که روس‌ها اطلاعات مربوطه را در اختیار اسرائیل قرار داده‌اند.»

در پاسخ به این سوال که آیا اظهارات او صرفاً تحلیلی است، صدر پاسخ داد: «این بر اطاعات نیز مبتنی است.»

خرازی: جزئیات قرارداد مسیر ارتباطی جمهوری آذربایجان – ارمنستان باید روشن شود

به گزارش ایرنا از شورای راهبردی روابط خارجی، آرمن گریگوریان دبیر شورای امنیت ملی ارمنستان با سید کمال خرازى رئیس شورای راهبردی روابط خارجی دبیر و درباره روابط دوجانبه، منطقه و بین‌المللی گفت وگو کرد.خرازى گفت:حفاظت قاطقاً را بسیار مهم و مسائل آن را پیچیده توصیف کرد و افزود، ما ماحی کشورهای مستقل بوده و برای هر گونه کمکی به(ارمنستان آماده هستیم.همچنانکه تاکنون نیز از استقلال و حاکمیت ارمنستان حمایت کرده‌ایم.وی تأکید کرد: ما از توافق شما با جمهوری آذربایجان خرسندیم و از اینکه نظرات خیرخواهانه ایران در این لحاظ شاهد است، خوشحال هستیم اما در خصوص مشارکت شرکت آمریکایی در مسیر ارتباطی بین جمهوری آذربایجان و ارمنستان باید جزئیات قرارداد مزبور روشن شود تا دقیقاً مشخص شود که شرایط حاکم بر این مسیر چیست. البته

باید در نظر داشت که ترامپ نسبت به هیچ قاعده‌ای، حتی امضای خوش یا پینده نیست.وی تصریح کرد: ضروری است در این خصوص رایزنی مستمر بین دو کشور ادامه یابد.رئیس شورای راهبردی روابط خارجی همچنین همکاری‌های اقتصادی و کریدورهای مواصلاتی، به خصوص کریدور جنوب – شمال را برای هر دو کشور و منطقه بسیار حیاتی دانست.

ارمنستان نسبت به خطوط قرمز ایران حساس است گریگوریان نیز ضمن ابراز خوشنودی از سفر به ایران، درباره توافقنامه پاریف شده در مورد صلح بین جمهوری آذربایجان و ارمنستان اظهار کرد:تمامیات را، حاکمیت ملی، مصونیت و خشونت‌پذیری مرزها، صلاحیت قضایی واصل اقدام متقابل در این توافقنامه مورد تأکید قرار گرفته است.وی افزود: کنترل مرزها و امنیت این مسیر ارتباطی نیز توسط نیروهای ارمنی انجام خواهد گرفت و تمام زیرساخت‌ها تحت نظر دولت ارمنستان خواهد بود.دبیر شورای امنیت ملی ارمنستان گفت که کشور متبوعش نسبت به خطوط قرمز ایران حساس است.